

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Jærnet

Citation: Kidde, Harald: "Jærnet", i Kidde, Harald: *Jærnet*, udg. af Knud Bjarne Gjesing ; Thomas Riis , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, isamarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1990, s. 233. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde04ny-shoot-idm140608065869312/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Jærnet

hans gamle Tjener og Hyttemester, Elias, under *sin* Søgen efter Sølv har hugget op og nu slæber til ham.»

«Og af dem,» Steffan stirrede tilbage mod den slukte Ovnkrans, »vil han skabe Guld?»

Farbroder nikkede. «Netop! af Jærnet vil han skabe det! klogere end de Gamle, som vilde vinde det af Mercurius, Svovl, Salt og Kamfer. Hå,» han rykkede hæftigt i Zephyrs Tømme, »at Patronerne ikke forstår - og gruer over hans og Elias' Søgen efter Gullet og Sølvet på mons ferri! Men lad nu de to af Mars' egen Ovn tappe ham og Patronerne Skarntydebægret!»

Patron Jacob - Jacob Pihlhjärta van Garney, af Pihlhjärterne på Svarthyrta ... den sidste Mand af en Slægt, der gennem Hundreder af År havde tjent Jærnet - den sidste og forkastede Vallon og hans Drøm ...

Mærket fra sin Fødsel, ved 1760'ernes Fallit, som i ét År berøvede Pihlhjärterne deres gennem Sekler samlede Rigdomme, havde Patron Jacob kæmpet den afsindigste Kamp af alle: Kampen mod Jærnet! Med de gulnede Privilegier i sin Hånd stridt for sin Slægts og dens Stempels: det pilstungne Hjertes, Ret, tiltryglet sig «Jærnkonto-rettes og Nabopatronernes - frem for alle Gudmoder Huldas - Støtte, kastet sig over hver ny Opfindelse: Franche-Comté Metoden, de Uhr'ske Svejsøvnne - og hver Gang grebet fejl, sået det lunte Guld i Ovnen og hostet det i Støbeformen som ujævnt Råjærn og usvejsede Slakker.

Til Jærnet udtog sin Dom over den Genstridige: smeddede ham fast til «Bjærget» ved Afsindens Lænke: ved Håbet om, som Elias Bjur, i dets Skød at kunne finde det Väben, hvormed det skulde sprænges!

«Ikke sandt, Steffan,» Farbroder drev bestandigt hæftigere og hæftigere på Zephyr, som jages også han af Sukket, det bestandigt stærkere fra Persberg, fra Søens Dyb, «de Gamles Drøm, Hermes Trismegistos', Raimundus Lullus', Irenæus Philoethos': hm himmelske «hvide» og «tøde» Tinctur, som skulde åbne «det hermetiske Æg», Døren til «Kongens lukkede Palads», - tapper vi af Jorden selv, for at fordrive «det uædle Malms Sygdom» og genføde det som «Jordens ædleste Søn»: Gullet, «Solen uden Klæder»!

Som Patron Jacob sanker vi alt Jærnets Affald, alle de Slakker, som Elias Bjur i sin Søgen efter Sølv slæber sammen fra Gruber og